

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

Кафедра криміналістики

ПРОГРАМА
навчальної дисципліни
«Юридична психологія»

Рівень вищої освіти – перший (бакалаврський) рівень

Ступінь вищої освіти – бакалавр

Галузь знань – К «Безпека та оборона» (26 «Цивільна безпека»)

Спеціальність – К9 «Правоохоронна діяльність»
(262 «Правоохоронна діяльність»)

Спеціалізація – «Правоохоронна діяльність»

Статус навчальної дисципліни – вибіркова

Рік набору – 2025

Затверджено на засіданні

Вченої ради

протокол № від . .2025 р.

Ректор

_____ **Анатолій Гетьман**

Харків 2025

Програма навчальної дисципліни «Юридична психологія» для здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня вищої освіти галузі знань К «Безпека та оборона» (26 «Цивільна безпека») спеціальності К9 «Правоохоронна діяльність» (262 «Правоохоронна діяльність») спеціалізації «Правоохоронна діяльність» / розробники: В.М. Шевчук, В.Ю. Шепітько, М.В. Костенко, Г.О. Чорний. Харків: Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого, 2025. 43 с.

Розробники:

Шевчук Віктор Михайлович, доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри криміналістики,
Шепітько Валерій Юрійович, доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри криміналістики,
Костенко Марина Володимирівна, кандидатка юридичних наук, доцентка,
доцентка кафедри криміналістики,
Чорний Геннадій Олексійович, кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри криміналістики.

Затверджено на засіданні кафедри криміналістики
протокол № 8 від 16 червня 2022 р.

Оновлену редакцію (зі змінами та доповненнями)
затверджено на засіданні кафедри криміналістики
(протокол № 7 від 07 червня 2023 р.)

Завідувач кафедри – Шепітько Валерій Юрійович, доктор юридичних наук,
професор

Оновлену редакцію (зі змінами та доповненнями)
затверджено на засіданні кафедри криміналістики
(протокол № 15 від 04 червня 2024 р.)

Оновлену редакцію (зі змінами та доповненнями)
затверджено на засіданні кафедри криміналістики
(протокол № 12 від 18 червня 2025 р.)

Завідувач кафедри – Шевчук Віктор Михайлович, доктор юридичних наук,
професор

1. Вступ.....	4
2. Опис навчальної дисципліни (навчальні одиниці)	9
3. Зміст програми навчальної дисципліни	10
4. Ресурсне забезпечення навчальної дисципліни	13
4.1. <i>Форми організації освітнього процесу та види навчальних занять</i>	13
4.2. <i>Самостійна робота здобувачів вищої освіти</i>	13
4.3. <i>Освітні технології та методи навчання</i>	14
4.4. <i>Форми педагогічного контролю та система оцінювання якості сформованих компетентностей за результатами засвоєння навчальної дисципліни</i>	15
4.5. <i>Навчально-методичне та інформаційне забезпечення навчальної дисципліни</i>	24
Додаток 1.....	32
Карта предметних компетентностей з навчальної дисципліни	32
Додаток 2.....	37
Карта результатів навчання здобувача вищої освіти, сформульованих у термінах компетентностей	37
Додаток 3.....	41
Матриця зв'язків модулів навчальної дисципліни, результатів навчання та предметних компетентностей у програмі навчальної дисципліни	41

1. Вступ

1.1. *Мета та завдання* навчальної дисципліни.

Мета навчальної дисципліни полягає у формуванні цілісного уявлення про психологічні особливості поведінки людини в сфері суспільних відносин, що регулюються правом, та основних умінь по застосуванню методів юридичної психології й структурного підходу до організації слідчої та судової діяльності.

Завдання:

- формування системи теоретичних знань щодо найбільш ефективних методів і засобів здійснення правозастосовної, правоохоронної та правозахисної діяльності;
- опанування інструментарієм та базовими категоріями юридичної психології;
- визначення актуальних проблем юридичної психології та напрямів сучасних наукових досліджень;
- набуття компетентностей стосовно методів юридичної психології;
- поглиблення знань стосовно особливостей і умов формування правосвідомості, соціально адаптованої та девіантної поведінки особи, психологічних чинників, що впливають на її криміналізацію;
- усвідомлення психологічних особливостей проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій;
- усвідомлення структурного підходу до організації слідчої та судової діяльності;
- формування системи знань про психологічні основи попередження злочинів та ресоціалізацію засуджених.

1.2. *Статус навчальної дисципліни у структурі освітньо-професійної програми:* вибіркова.

Пререквізити: «Історія держави і права України», «Теорія права», «Академічна доброчесність», «Конституційне право України», «Правові основи діяльності органів кримінальної юстиції».

Кореквізити: «Трудове право», «Професійна відповідальність правоохоронця», «Адміністративне право», «Цифрові технології у правоохоронній діяльності».

Постреквізити: «Кримінальне право», «Кримінальний процес», «Кримінологія», «Криміналістика», «Інформаційно-аналітичне забезпечення правоохоронної діяльності».

1.3. Перелік предметних компетентностей здобувача вищої освіти:

ПК 1. Знання природи юридичної психології та її місця у системі наук, зв'язку із загальною психологією та юридичними науками, історії розвитку та сучасного стану.

ПК 2. Знання предмета юридичної психології та основних закономірностей психіки в системі «людина – право».

ПК 3. Здатність розуміти систему юридичної психології та її галузі – правову, судову, кримінальну, кримінально-виконавчу (пенітенціарну).

ПК 4. Навички використання спеціальних психологічних методів у професійній діяльності на основі сучасних психологічних технологій організації збору, обробки та інтерпретації даних щодо особистості.

ПК 5. Знання основних психологічних концепцій щодо структури особистості, закономірностей психічного розвитку, загальних факторів формування особистості, механізмів і засобів її соціалізації.

ПК 6. Здатність інтерпретувати типи темпераменту, його індивідуальні ознаки та властивості як одного з елементів структури особистості.

ПК 7. Уміння діагностувати типи та акцентуації характеру в сфері правовідносин.

ПК 8. Знання феномену психічних процесів і станів, емоцій та їх видів, механізму конфліктних емоційних станів, їх особливостей та закономірностей їх розвитку.

ПК 9. Знання основних закономірностей та етапів формування здібностей особистості, а також умов та особливостей розвитку деяких професійних здібностей.

ПК 10. Знання загальних етапів формування вольового акту й основних дефектів, що призводять до вад вольової сфери особистості.

ПК 11. Здатність психологічно аналізувати діяльність людини в цілому (поняття, структура, компоненти, види) і розуміти основні характеристики процесуальної діяльності.

ПК 12. Знання особливостей професіограм юридичних професій.

ПК 13. Знання психологічних основ проведення слідчих і судових дій.

ПК 14. Уміння розв'язувати складні психологічні завдання під час проведення допиту різних видів.

ПК 15. Уміння розв'язувати складні психологічні завдання під час проведення пред'явлення для впізнання, слідчого експерименту, огляду місця події, обшуку, судово-психологічної експертизи.

ПК 16. Здатність, беручи участь у судових засіданнях, інших професійних дискусіях та обговореннях, логічно аргументувати свою точку зору.

ПК 17. Знання основних теоретичних концепцій, понять, категорій, принципів і класифікацій кримінальної психології.

ПК 18. Знання закономірностей формування антисоціальних настанов у особи та механізмів їх реалізації у протиправній поведінці.

ПК 19. Знання особливостей інтелектуальної, вольової та емоційної сфери особистості злочинця та основних дефектів формування структури його потреб.

ПК 20. Знання психологічних особливостей формування кримінальної субкультури та психологічних чинників функціонування формальних і неформальних колективів засуджених.

ПК 21. Навички застосування методів психологічного впливу на засуджених на різних етапах відбування покарання.

ПК 22. Знання про психічні особливості особи засудженого, що обумовлені суб'єктивними й об'єктивними чинниками формування; розуміння особливостей деяких категорій засуджених.

ПК 23. Уміння визначати психологічні зміни в особі засудженого під впливом основних засобів виправлення.

ПК 24. Здатність організовувати міжособистісні контакти як в умовах безконфліктного спілкування, так і за наявності ситуації конфлікту, зокрема, в екстремальних умовах взаємодії з особами в місцях відбування покарань.

ПК 25. Уміння проявляти ініціативу і приймати обґрунтовані рішення в проблемних ситуаціях, у тому числі в ситуаціях тактичного ризику.

Експлікація загальних і спеціальних компетентностей визначається в карті предметних компетентностей (Додаток 1).

1.4. *Перелік результатів навчання здобувача вищої освіти:*

РН НД 1.1. Аналізувати природу, предмет юридичної психології, місце у системі наук та історію розвитку.

РН НД 1.2. Розуміти основні закономірності психіки в системі «людина-право».

РН НД 1.3. Знати основні теоретичні концепції, поняття, категорії, принципи та класифікації в правовій, судовій, кримінальній та кримінально-виконавчій (пенітенціарній) психології.

РН НД 1.4. Використовувати спеціальні психологічні методи в професійній діяльності на засадах сучасних психологічних технологій організації збору, обробки та інтерпретації даних щодо особистості.

РН НД 1.5. Діагностувати типи темпераменту, характеру, акцентуації характеру, психічні процеси та стани в сфері правовідносин.

РН НД 1.6. Володіти знаннями особливостей професіограм юридичних професій.

РН НД 1.7. Володіти навичками застосування психологічних знань у конструктивній, пізнавальній, комунікативній, посвідчувальній та соціальній діяльності юриста.

РН НД 1.8. Бути здатним організовувати міжособистісні контакти як в умовах безконфліктного спілкування, так і за наявності ситуації конфлікту, зокрема, в екстремальних умовах здійснення процесуальної діяльності.

РН НД 1.9. Вміти проявляти ініціативу і приймати обґрунтовані рішення в проблемних ситуаціях, в тому числі в ситуаціях тактичного ризику, дефіциту часу.

РН НД 1.10. Знати особливості інтелектуальної, вольової та емоційної сфери особистості злочинця та основні дефекти формування структури його потреб.

РН НД 2.1. Знати психологічні основи проведення слідчих і судових дій.

РН НД 2.2. Розв'язувати складні психологічні завдання на досудовому слідстві.

РН НД 2.3. Вміти інтерпретувати психологічні особливості проведення різних видів допиту (підозрюваного, потерпілого, свідка, неповнолітньої особи, одночасного та перехресного допиту в суді).

РН НД 2.4. Демонструвати вміння розв'язувати складні психологічні завдання під час проведення пред'явлення для впізнання, слідчого експерименту, огляду місця події, обшуку, судово-психологічної експертизи.

РН НД 2.5. Бути здатним, беручи участь в судових засіданнях, інших професійних дискусіях та обговореннях, логічно аргументувати свою точку зору.

РН НД 2.6. Вміти оперувати наявними доказами, формувати внутрішнє переконання та висловлювати прийняте рішення.

РН НД 2.7. Вміти охарактеризувати основні теоретичні концепції, поняття, категорії, принципи й класифікації кримінальної психології.

РН НД 2.8. Розуміти закономірності формування антисоціальних настанов у особи та механізмів їх реалізації у протиправній поведінці.

РН НД 2.9. Знати особливості інтелектуальної, вольової та емоційної сфер особистості злочинця, роль суперечностей у структурі його особистості та основні дефекти формування структури потреб.

РН НД 2.10. Визначати психологічні особливості формування кримінальної субкультури та психологічних чинників функціонування

формальних та неформальних колективів засуджених.

РН НД 2.11. Бути здатним застосовувати методи психологічного впливу на засуджених на різних етапах відбування покарання.

РН НД 2.12. Аналізувати психічні особливості особи засудженого, що обумовлені суб'єктивними та об'єктивними чинниками формування; розкрити особливості деяких категорій засуджених.

РН НД 2.13. Бути здатним виявляти психологічні зміни в особі засудженого під впливом основних засобів виправлення.

РН НД 2.14. Бути здатним організовувати міжособистісні контакти як в умовах безконфліктного спілкування, так і за наявності ситуації конфлікту, зокрема, в екстремальних умовах взаємодії з особами в місцях відбування покарань.

РН НД 2.15. Проявляти ініціативу і приймати адекватні і відповідальні рішення в проблемних ситуаціях, в тому числі в ситуаціях тактичного ризику.

Експлікація результатів освоєння навчальної дисципліни і результатів навчання за спеціальністю і спеціалізацією визначається в карті результатів навчання, сформульованих у термінах компетентностей (Додаток 2).

1.5. Модулі програми навчальної дисципліни.

Модуль 1. Загальні положення юридичної психології. Психологічні основи професійної діяльності юриста.

Модуль 2. Слідча та судова діяльність. Кримінальна, ювенальна та пенітенціарна психологія. Психологія конфлікту.

Експлікація модулів компетентнісно-орієнтованої програми навчальної дисципліни визначається у матриці зв'язків між модулями навчальної дисципліни, результатами навчання та предметними компетентностями (Додаток 3).

2. Опис навчальної дисципліни (навчальні одиниці)

Найменування показників	Рівень освіти, галузь знань, спеціальність, спеціалізація	Дидактична структура та кількість годин
Кількість кредитів ЄКТС:	Рівень освіти – перший	Модуль 1

5,0	(бакалаврський) рівень	Лекції: 8
Кількість модулів*: 2	Галузь знань – К «Безпека та оборона» (26 «Цивільна безпека»)	Практичні заняття: 16
Загальна кількість годин: 150	Спеціальність – К9 «Правоохоронна діяльність» (262 «Правоохоронна діяльність»)	Самостійна робота: 36
Тижневих годин: 4-6.	Спеціалізація – «Правоохоронна діяльність»	Модуль 2 Лекції: 12
		Практичні заняття: 24
		Самостійна робота: 54
		Види контролю: поточний контроль; підсумковий контроль знань (диференційований залік)

3. Зміст програми навчальної дисципліни

Модуль 1. Загальні положення юридичної психології. Психологічні основи професійної діяльності юриста

Предмет, система, методи, історія розвитку та сучасний стан юридичної психології. Закономірності, що вивчає юридична психологія, головні напрямки дослідження. Природа юридичної психології, її місце у системі наук, зв'язок з загальною психологією та юридичними науками. Методи юридичної психології, їх визначення та класифікація.

Особистість і структура її психологічних властивостей. Співвідношення соціального і біологічного в особистості. Фізіологічні основи темпераменту. Взаємозв'язок темпераменту і характеру. Природа людських здібностей, роль та значення задатків.

Система психічних процесів. Емоції та воля. Поняття психічних процесів та станів, їх система. Емоції: поняття, види та природа виникнення. Воля як саморегулятор діяльності та поведінки особи. Етапи формування вольового акту.

Психологічний аналіз діяльності людини. Психологія доказування. Розвиток людської діяльності – вміння, навички і звички. Закономірності та

умови успішного формування навичок. Психологічна характеристика професійної діяльності юриста; професіограми представників окремих юридичних професій. Компоненти психологічної характеристики процесуальної діяльності. Професійна деформація: поняття, риси та шляхи подолання. Об'єкти, форма, напрямки, межі, засоби і результати пізнавальної діяльності, що здійснюють суддя, слідчий. Сутність мислення, форми та етапи процесу мислення при вирішенні судових і слідчих завдань, види та індивідуальні особливості мислення (якості розуму). Внутрішнє переконання: поняття, ознаки, психологічні етапи та чинники, що негативно впливають на процес його формування (сугестивність, конформність).

Модуль 2. Слідча та судова діяльність. Кримінальна, ювенальна та пенітенціарна психологія. [Психологія конфлікту](#)

Психологічні основи проведення слідчих дій. Психологія допиту. Етапи формування показань. Психологічний контакт: поняття, характерні риси, шляхи встановлення та підтримки. Конфліктні та безконфліктні ситуації допиту. Психологічні засоби виявлення неправди у показаннях підозрюваних. Психологічний вплив та психічне насилля. Критерії правомірності та припустимості психологічного впливу під час допиту. Психологічні аспекти допиту окремих категорій осіб.

Психологія пред'явлення для впізнання. Психологія слідчого експерименту. Ідентифікаційна сутність упізнання. Проблеми моделювання: а) обстановки та умов експерименту (макетування, реконструкція); б) експериментальних (дослідних) дій; в) психічного стану особи, що приймає участь у експерименті. Психологічні особливості окремих видів слідчого експерименту.

Психологія огляду місця події. Психологія обшуку. Обстановка місця подія як інформаційна модель злочину. Етапи здійснення пошуково-пізнавальної діяльності в ході огляду місця події. Криміналістична спостережливість та професійний досвід у процесі сприйняття обстановки місця події. Виявлення відомостей щодо психологічного стану учасників

злочину. Процедура побудови уявної моделі події на підставі результатів огляду місця події («спливаючий силует»). Психологія приховування: закономірності обрання місця приховування; засоби та види маскуванню. Форми (пасивна або активна) поведінки, що передують обшуку і супроводжує його. Довільні та мимовільні реакції у обшукуваного. Рефлексивне мислення та управління. Психологія виявлення та його етапи – інформаційний, інтелектуальний, пошуковий. Пошукові версії: природа та значення. Прийоми застосування подразників збудження психологічних показників щодо можливих місць приховання об'єктів («словесна розвідка»).

Психологія судового процесу та судових дій. Судово-психологічна експертиза. Психологія учасників судового процесу, специфіка пізнавальної діяльності в суді (опосередкованість пізнання фактів, оперування максимально сконцентрованим обсягом інформації, самостійність у визначенні порядку сприйняття інформації). Формування внутрішнього переконання судді: етапи та детермінанти. Історія розвитку та сучасний стан судово-психологічної експертизи.

Кримінальна психологія. Ювенальна психологія. Закономірності формування антисоціальних настанов у особи та механізм їх реалізації у протиправній поведінці. Психологічний аналіз особи злочинця. Класифікація злочинних типів та їх соціально-психологічна характеристика. Психологія організованої злочинності. Психологічна сторона запобігання злочинам і засоби впливу на злочинців. Причини та передумови формування девіантної поведінки неповнолітніх. Психофізіологічні засоби роботи з підлітками у ювенальній превенції.

Кримінально-виконавча (пенітенціарна) психологія. Психологія конфлікту. Колективи засуджених та їх психологічна характеристика. Чинники, що зумовлюють формування колективу засуджених. Види колективів засуджених (закономірності формування мікроколективів та груп засуджених). Особа засудженого. Ставлення засудженого до вчиненого діяння, своєї провини, вироку суду. Специфіка адаптації до режиму ізоляції.

Психологія тюремного побуту. Методи психологічного впливу на засуджених. Процес та етапи ресоціалізації засуджених. Психологічна характеристика адаптації засудженого до умов життя на волі. Поняття та типологія конфліктів. Вирішення та розв'язання конфліктів. Загальні проблеми психології конфлікту.

4. Ресурсне забезпечення навчальної дисципліни

4.1. Форми організації освітнього процесу та види навчальних занять:

- форми організації освітнього процесу: навчальні заняття; самостійна робота; практична підготовка; контрольні заходи;

- види навчальних занять: лекції, практичні заняття (практичні заняття з використанням криміналістичного полігону, практичні заняття з використанням музею криміналістики, практичні заняття з використанням наглядних дидактичних об'єктів), консультації.

4.2. Самостійна робота здобувачів вищої освіти

Самостійна робота – вид позааудиторної роботи навчального характеру, яка спрямована на вивчення програмного матеріалу навчального курсу.

Зміст самостійної роботи здобувачів вищої освіти визначається програмою навчальної дисципліни, методичними матеріалами, завданнями, порадами та настановами викладача. Самостійна робота забезпечується комплексом навчально-методичних засобів: підручниками, навчальними та методичними посібниками, конспектами лекцій, збірниками завдань, практикумами, методичними рекомендаціями з організації самостійної роботи й ін.

Призначенням самостійної роботи є: - поглиблення та конкретизація знань із тем навчальної дисципліни; - формування спеціальних правничих компетентностей щодо розуміння сутності методів юридичної психології; - усвідомлення структурного підходу до організації слідчої та судової діяльності; - формування у здобувачів освіти цілісних знань про психологічні

особливості поведінки людини в сфері суспільних відносин, що регулюються правом.

Самостійна робота здобувачів вищої освіти здійснюється у таких формах: підбір та аналітичне дослідження рекомендованої, нової навчальної та наукової літератури; опрацювання конспектів лекцій; робота з інформаційними ресурсами; підготовка до проведення ділової гри, дебатів, дискусій, круглих столів; підготовка презентацій за тематикою практичних занять; виконання практичних завдань; підготовка індивідуальних робіт (реферат, стаття, тези, есе тощо); участь у конкурсах студентських наукових праць, турнірах; підготовка до всіх видів поточних контрольних випробувань (колоквіумів, виконання тестових завдань тощо); самотестування; підготовка до диференційованого заліку та ін.

Види індивідуальних робіт, вимоги до виконання та критерії їх оцінювання закріплені у Положенні про види та критерії оцінювання індивідуальних робіт здобувачів вищої освіти кафедри криміналістики.

4.3. Освітні технології та методи навчання:

- освітні технології: контекстне навчання, студентоцентроване навчання, аудіо-візуальні, інтерактивні та ІТ-технології, наукові дискусії, технологія студентоцентристського навчання, технології наглядно-демонстраційного навчання тощо;

- методи навчання: поєднання словесних, наочних та практичних методів, метод проблемного викладання, прес-конференції, ділові ігри, мозкові штурми, моделювання професійних ситуацій, кейс-метод (Case study), метод дискусії, круглий стіл, презентація, лекція-візуалізація, методи письмового та усного контролю, імітаційні активні методи (аналіз конкретних ситуацій, імітаційні ситуації, розігрування ролей, розподіл завдань між членами групи, вирішення конкретних слідчих та експертних завдань), інтерактивні методи навчання тощо.

4.4. *Форми педагогічного контролю та система оцінювання якості сформованих компетентностей за результатами засвоєння навчальної дисципліни*

Формами контролю знань здобувачів вищої освіти є поточний та підсумковий контроль.

Поточний контроль знань включає:

- контроль якості засвоєння здобувачами вищої освіти програмного матеріалу навчальної дисципліни *на практичних заняттях* із застосуванням таких засобів: усне, письмове чи експрес-опитування, вирішення практичних завдань або задач, розробка кейсів, захист есе/реферату за ініціативи здобувача й ін. Поточний контроль має на меті перевірку рівня підготовки здобувача вищої освіти до вивчення поточного матеріалу. У ході практичного заняття здобувач може отримати оцінку за чотирибальною шкалою (0, 1, 2, 3);

- контроль якості засвоєння здобувачами вищої освіти програмного матеріалу навчальної дисципліни, що проводиться наприкінці модулів у формі колоквіумів, виконання тестових завдань тощо.

Впродовж семестру здобувачі виконують самостійну роботу, в тому числі, у формі підготовки *індивідуальної роботи*. Максимальна кількість балів за індивідуальну роботу – 10 балів.

Формою *підсумкового контролю* знань здобувачів вищої освіти з навчальної дисципліни є *диференційований залік*. Мінімальна оцінка результатів поточного контролю й індивідуальної роботи, за якої здобувач може отримати залік, становить 60 балів.

Розподіл балів між формами організації освітнього процесу і видами контрольних заходів:

Поточний контроль				Індивідуальна робота здобувачів	Підсумкова оцінка знань (диференційований залік)
Модуль № 1		Модуль № 2			
п/з	колоквіум	п/з	тестове завдання		
max 28	max 10	max	max 10	max 10	max 100

		42			
--	--	----	--	--	--

Критерії оцінювання (диференційований залік)

Вид контролю	Кількість балів	Критерії (за кожною з оцінок)
Поточний контроль на практичному занятті	Max 3	Відмінне засвоєння навчального матеріалу з теми, можливі окремі несуттєві недоліки.
	2	Добре засвоєння матеріалу з теми, але є окремі помилки.
	2	Задовільний рівень засвоєння матеріалу, значна кількість помилок.
	Min 0	Незадовільний рівень засвоєння матеріалу.
Колоквіум	Max 10	Результати опрацювання матеріалу високі, можлива незначна кількість несуттєвих помилок.
	8	Добре засвоєння матеріалу з теми, але є окремі помилки.
	6	Задовільний рівень засвоєння матеріалу, значна кількість несуттєвих помилок.
	4	Задовільний рівень засвоєння матеріалу, значна кількість суттєвих помилок.
	2	Прогалини в знаннях, здобувач слабо володіє матеріалом.
	Min 0	Незадовільний рівень засвоєння матеріалу.
Тестове Завдання	Max 10	Відмінне засвоєння навчального матеріалу з тем, можливі окремі несуттєві недоліки.
	8-9	Результати опрацювання матеріалу високі, але є незначна кількість несуттєвих помилок.
	6-7	Добре засвоєння матеріалу з тем, але є окремі помилки.
	4-5	Задовільний рівень засвоєння матеріалу, значна кількість помилок.
	2-3	Мінімальні результати, достатні для отримання позитивної оцінки.
	Min 0-1	Незадовільний рівень засвоєння матеріалу.

Оцінка індивідуальної роботи здобувачів вищої освіти: Наукова доповідь	Max 10	Послідовно, систематизовано, логічно, грамотно, повно викладені результати проведеного наукового дослідження за певною темою. Ґрунтовно вивчена сучасна вітчизняна та зарубіжна наукова література, нормативні джерела, судова практика, практика органів охорони правопорядку, офіційна статистика. Проведено соціологічне дослідження – опитування, анкетування тощо. Наведені посилання на використані джерела. Обрана тема є актуальною як з практичної, так і з теоретичної точок зору. Робота правильно структурована, має вступ (обґрунтування актуальності дослідження, постановка його мети та завдання), повно висвітлено стан наукової
---	--------	---

		розробленості проблеми, наведено узагальнення наукової літератури, законодавства та інших джерел. Окрім викладення матеріалу робота містить власний авторський підхід до вирішення розглядуваної проблеми та висновки. Наукова доповідь ілюструється за допомогою презентації.
	8	Послідовно, систематизовано, логічно, грамотно викладені результати проведеного наукового дослідження за певною темою. Автор використав основні сучасні вітчизняні та зарубіжні наукові літературні джерела, законодавство, релевантну правозастосовну практику. В роботі наведені посилання на використані інформаційні джерела. Обрана тема є актуальною як з практичної, так і з теоретичної точок зору. Робота добре структурована, має обґрунтування актуальності дослідження; висвітлюється загальний стан наукової розробленості проблеми. Окрім викладення матеріалу робота містить аргументовані авторські висновки. Наукова доповідь ілюструється за допомогою презентації.
	6	Послідовно та грамотно викладені результати проведеного наукового дослідження за певною темою. Автор використав незначну кількість сучасних вітчизняних та зарубіжних наукових літературних джерел, законодавство, правозастосовну практику. В роботі наведені посилання на використані джерела. Обрана тема є актуальною як з практичної, так і з теоретичної точок зору. Робота структурована, має обґрунтування актуальності дослідження, висвітлюється стан наукової розробленості проблеми. Окрім викладення матеріалу робота містить окремі авторські висновки.
	4	Робота недостатньо структурована, не має послідовності та логічності викладення матеріалу. Автор використав сучасні вітчизняні джерела. Наявна незначна кількість посилань на судову та / або правозастосовну практику. Представлена робота не повністю відповідає вимогам, які висуваються до робіт такого рівня, не містить достатнього обсягу, який би дозволив усвідомити сутність питання чи проблеми, задля розкриття яких вона виконувалася. Обрана тема є актуальною, але відсутній авторський підхід при дослідженні більшості питань.
	2	Робота недостатньо структурована, не має змістовної логічності у викладенні матеріалу. Автор використав сучасні вітчизняні джерела, але не звернувся до правозастосовної практики. Представлена робота не в повній мірі відповідає вимогам, які висуваються до робіт такого рівня,

		виконана неакуратно, не містить достатнього обсягу, який би дозволив усвідомити сутність питання чи проблеми, задля розкриття яких вона виконувалася; відсутні авторські висновки.
	Min 0	Представлена робота не відповідає вимогам, які висуваються до робіт такого рівня; містить ознаки академічної недоброчесності.
Реферат	Max 10	Питання плану реферату висвітлені повно. Проаналізовані представлені в навчальній та науковій літературі погляди щодо предмета дослідження; на основі їх порівняльної оцінки висловлене особисте ставлення автора до кожного з них, а також надана власна оцінка запропонованим у літературі пропозиціям стосовно шляхів вирішення таких проблемних питань, які стосуються теми, та (або) висловлені авторські пропозиції. Реферат виконаний самостійно та не містить некоректних запозичень. Реферат ілюструється за допомогою презентації.
	7	Переважна більшість питань плану реферату висвітлена повно та точно. Одне з питань розкрито недостатньо повно або при його висвітленні допущена суттєва помилка. Проаналізовані основні літературні джерела, рекомендовані кафедрою при написанні роботи на відповідну тему. Реферат виконаний самостійно та не містить некоректних запозичень. Реферат ілюструється за допомогою презентації.
	3	Питання плану теми висвітлені поверхово. При написанні реферату використана незначна кількість монографічних та нормативних джерел із числа рекомендованих кафедрою. При розкритті питань плану допущені грубі помилки.
	Min 0	Тема реферату не розкрита або в ній виявлено некоректні запозичення (плагіат).

<i>Анотування прочитаної додаткової літератури з курсу</i>	Max 4	В роботі здійснена анотація обраних за погодженням з викладачем-науковим керівником джерел. Наведено бібліографічний опис анотованого джерела, надана характеристика його змісту, виділена головна ідея, ключові положення. Анотація містить не лише огляд прочитаного матеріалу, а й аналітичну позицію здобувача вищої освіти з приводу отриманої інформації. Здобувач продемонстрував уміння працювати з літературою, аналізувати норми чинного законодавства, використовувати наукові джерела та правозастосовну практику, робити обґрунтовані висновки. Анотація відповідає вимогам, які пред'являються до такого виду робіт. Вказуються причини обрання певної теми, джерел, робіт конкретних авторів, обґрунтовується актуальність теми, наводиться думка здобувача щодо усвідомленого матеріалу та формулюється висновок.
	2	Анотація здійснена поверхнево, містить лише огляд прочитаного матеріалу. Здобувач не продемонстрував уміння працювати з літературою, ґрунтовно аналізувати норми чинного законодавства, використовувати у необхідній кількості наукові джерела та правозастосовну практику, виокремлювати проблеми правозастосування та головну думку. Зроблені висновки не в повній мірі відображають зміст анотованого матеріалу або є помилковими.
	Min 0	Анотація містить лише загальний огляд дослідженого матеріалу. Зроблені висновки не відображають його зміст, є помилковими або містять ознаки академічного плагіату.
Узагальнення правозастосовної практики	Max 10	Здобувач вищої освіти проаналізував 30-50 судових рішень, процесуальних документів тощо, які були узагальнені ним особисто чи отримані з відповідних реєстрів. Узагальнення належним чином оформлено, наведені посилання на джерела інформації, містить вступ, в якому вказується на актуальність та мету роботи, змістовну частину, яка структурує процесуальні документи відповідно до правової позиції, та висновки. У висновках зроблено акцент на проблемах правозастосування, наявності розбіжностей у тлумаченні норми та/або у правозастосуванні, недоліках і похибках у діяльності правозастосовних органів, існуванні прогалин у законодавстві, неоднаковості у тлумаченні оцінних понять тощо. Узагальнення

		ілюструється за допомогою презентації.
	8	Здобувач вищої освіти проаналізував не більше 30 судових рішень, процесуальних документів тощо, які були узагальнені ним особисто чи отримані з відповідних реєстрів. Узагальнення оформлено належним чином, має вступ, змістовну частину та висновки. Втім, змістовна частина містить просте перерахування джерел без виокремлення правової позиції правозастосовника, не систематизовані належним чином проблеми правозастосування або це здійснено неповно чи неточно. У висновках вказано на проблеми правозастосування, наявність розбіжностей у тлумаченні норми та/або у правозастосуванні, недоліки та похибки правозастосовних органів, існування прогалин у законодавстві, неоднаковість у тлумаченні оцінних понять та ін.
	6	Здобувач вищої освіти проаналізував не більше 20 судових рішень, процесуальних документів тощо, які були узагальнені ним особисто чи отримані з відповідних реєстрів. Узагальнення оформлено належним чином, має вступ, змістовну частину та висновки. Втім, змістовна частина складається з простого перерахування джерел без виокремлення правової позиції правозастосовника, належним чином не систематизовані проблеми правозастосування або це здійснено неповно чи неточно. У висновках не визначені проблеми правозастосування, не наведено розбіжностей, які мають місце у правозастосовній практиці.
	4	Здобувач вищої освіти проаналізував не більше 10 судових рішень, процесуальних документів тощо, які були узагальнені ним особисто чи отримані з відповідних реєстрів. Узагальнення оформлено належним чином, має вступ, змістовну частину та висновки. Втім, змістовна частина складається з простого перерахування джерел без виокремлення правової позиції правозастосовника, не систематизовані належним чином проблеми правозастосування або це здійснено неповно чи неточно. У висновках не виокремлено проблеми правозастосування, не наведено розбіжностей, які мають місце у правозастосовній практиці, задля чого здійснювалося узагальнення.
	2	Здобувач вищої освіти проаналізував не більше 5 судових рішень, процесуальних документів тощо, які були узагальнені ним особисто чи отримані з відповідних реєстрів.

		Узагальнення оформлено належним чином, має вступ, змістовну частину та висновки. Втім, змістовна частина складається з простого перерахування джерел без виокремлення правової позиції правозастосовника, належним чином не систематизовані проблеми правозастосування або це здійснено неповно чи неточно. У висновках не виокремлено проблеми правозастосування, не наведено розбіжностей, які мають місце у правозастосовній практиці, задля чого здійснювалося узагальнення.
	Min 0	Відсутній аналіз обраних судових рішень або відповідних процесуальних документів, викладено лише зміст зібраних матеріалів. Узагальнення належним чином не оформлене та не структуроване; не наведені посилання на використані джерела інформації.
Есе	Max 6	Есе виконано самостійно, сумлінно та добросовісно. Містить ключову ідею, що розкривається у змісті роботи на конкретних прикладах із судової практики, прецедентах Європейського суду з прав людини, підходах науковців, але з формуванням та наведенням автором власного ставлення до досліджуваного питання.
	4	Есе фрагментарно розкриває ключову ідею, містить методологічні помилки, недостатнє обґрунтування досліджуваного питання.
	2	Есе фрагментарно розкриває ключову ідею, не відповідає стилю есе, не містить авторського висновку щодо розглядуваного питання.
	Min 0	Тема есе не розкрита або в ній виявлено некоректні запозичення (плагіат).
Складання термінологічного словника	3	Здобувач вищої освіти повністю виконав завдання стосовно створення заздалегідь узгодженого переліку термінів, що відображають термінологію галузі (кількох галузей) знань або лексику спеціальної сфери. Складено список термінів, пов'язаних із певною тематикою дисципліни, що вивчається, та надано їх визначення. Підготовлений словник містить не менше 10 термінів. Здобувач спирався при підготовці словника на чинне законодавство, міжнародні нормативні акти, практику Європейського суду з прав людини, Конституційного Суду України та Верховного Суду, а також сучасну вітчизняну та зарубіжну наукову літературу за обраною темою.
Розробка схем, таблиць, діаграм	3	Розроблено схему, таблицю, діаграму на основі комплексного аналізу чинного законодавства, узагальнення правозастосовної практики, опанування літературних джерел з навчальної

		дисципліни, яку вивчає здобувач вищої освіти. Належна систематизація матеріалу дозволила ґрунтовно проаналізувати взаємозв'язки, відмінності тощо. Цей вид індивідуальної роботи бажано проілюструвати презентацією, що значно підвищує її ілюстративність. Робота виконана акуратно, ретельно, ґрунтовно, самостійно.
Створення презентації	3	За допомогою програми Microsoft PowerPoint або за вибором здобувача іншого зручного програмного забезпечення підготовлено презентацію однієї з тем навчальної дисципліни, що вивчається. Подача матеріалу повинна бути динамічною, цікавою, ілюстративною, з використанням різних видів зображень. Презентація має містити не менше 10 слайдів та повністю розкривати питання.
Створення короткометражного фільму	10	Презентується фільм тривалістю не менш 2-3 хвилин аудіо-відео або відео контенту. Сюжет фільму ґрунтується єдиною метою, містить ідею, яка заздалегідь обговорена з науковим керівником. Фільм виконаний якісно, звук чіткий, є доступним для перегляду.
Написання та опублікування наукової статті	10	Наукова стаття є логічно завершеною, ґрунтовною, в ній досліджено найбільш актуальні проблеми чи певне питання, яке є важливим для поглиблення знань здобувача вищої освіти з навчальної дисципліни, що ним вивчається. Стаття має науковий стиль викладу. Змістовно їй притаманні точність, зрозумілість, зв'язаність (логічна несуперечливість), цілісність, грамотність, довершеність матеріалу та його високий науковий рівень. Структурні елементи статті відповідають вимогам видання, до якого вона подається. Максимальний бал виставляється за умови опублікування підготовленої статті видавництвом.
Написання та опублікування тез доповіді на конференції	5	Тези виступу на науково-практичній чи науковій конференції відповідають вимогам, які висуваються до такого виду роботи. Вони лаконічно формулюють ключові моменти, що презентують доповідь, з якою здобувач вищої освіти виступив або бажає виступити на конференції. Тези оформлені відповідно до вимог, що висуваються організаторами конференції чи видавництвом. Максимальний бал виставляється за умови їх опублікування.

Диференційований залік		
Зараховано	100	1. Всебічне, систематичне і глибоке знання матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни, у тому числі орієнтація в основних наукових доктринах і концепціях навчальної дисципліни. 2. Засвоєння основної та додаткової літератури, рекомендованої кафедрою. 3. Здатність до самостійного поповнення знань з навчальної дисципліни й використання отриманих знань у практичній роботі.
	90	1. Повне знання матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни. 2. Засвоєння основної літератури та знайомство з додатковою літературою, рекомендованою кафедрою. 3. Здатність до самостійного поповнення знань з дисципліни, розуміння їх значення для практичної роботи.
	85	1. Достатньо повне знання матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни, за відсутності у відповіді суттєвих помилок. 2. Засвоєння основної літератури, рекомендованої кафедрою. 3. Здатність до самостійного поповнення знань з дисципліни, розуміння їх значення для практичної роботи.
	75	1. Знання основного матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни, в обсязі, достатньому для подальшого навчання і майбутньої роботи за професією. 2. Засвоєння основної літератури, рекомендованої кафедрою. 3. Помилки й суттєві неузгодженості у відповіді на заліку за наявності знань для їх самостійного усунення або за допомогою викладача.
	70	1. Знання основного матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни, в обсязі, достатньому для подальшого навчання і майбутньої роботи за професією. 2. Ознайомлення з основною літературою, рекомендованою кафедрою. 3. Помилки у відповіді на заліку за наявності знань для усунення найсуттєвіших помилок за допомогою викладача.
	60	1. Прогалини в знаннях з певних частин основного матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни. 2. Наявність помилок у відповіді на питання на заліку.

Не зараховано	55	1. Відсутність знань значної частини основного матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни. 2. Нemoжливість продовжити навчання або здійснювати професійну діяльність без проходження повторного курсу з цієї дисципліни.
---------------	----	---

4.5. Навчально-методичне та інформаційне забезпечення навчальної дисципліни

Нормативно-правові акти

1. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 р. № 2341-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>
2. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 р. № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>
3. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text>
4. Про Державне бюро розслідувань: Закон України від 12.11.2015 р. № 794-VIII. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-19#Text>
5. Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві: Закон України від 23.12.1993 р. № 3782-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3782-12#Text>
6. Про запобігання корупції: Закон України від 14.10.2014 р. № 1700-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text>
7. Про національне антикорупційне бюро України: Закон України від 14.10.2014 р. № 1698-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1698-18#Text>
8. Про національну безпеку України: Закон України від 21.06.2018 р. № 2469-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text>
9. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>

10. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18.02.1992 р. № 2135-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12#Text>

11. Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю: Закон України від 30.06.1993 р. № 3341-12. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3341-12#Text>

12. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 р. № 1697-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text>

13. Про службу безпеки України: Закон України від 25.03.1992 р. № 2229-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-12#Text>

14. Про судову експертизу: Закон України від 25.02.1994 р. № 4038-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4038-12#Text>

15. Про систему охорони психічного здоров'я в Україні: Закон України від 15.01.2025 р. № 4223-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4223-20#Text>

16. Про затвердження Інструкції про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні: Наказ Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, 15 Міністерства фінансів України, Міністерства юстиції України від 16.11.2012 р. № 114/1042/516/1199/936/1687/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0114900-12#Text>

17. Про затвердження Інструкції про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень в системі Служби безпеки України: Наказ СБУ від 29.05.2015 р. № 371. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0738-15#Text>

18. Про затвердження Інструкції про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень та Науково-методичних рекомендацій з питань підготовки та призначення судових експертиз та

експертних досліджень: Наказ Міністерства юстиції України від 08.10.1998 р. № 53/5 (у редакції наказу Міністерства юстиції України від 26.12.2012 № 1950/5). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0705-98#Text>

19. Про затвердження Порядку проведення судовопсихіатричної експертизи: Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 08.05.2018 р. № 865. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0719-18#Text>

20. Про організацію діяльності слідчих підрозділів Національної поліції України: Наказ МВС України від 06.07.2017 № 570, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 27.07.2017 р. за № 918/30786. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0918-17#Text>

Основна література

1. Бочелюк В. Й. Юридична психологія: навч. посіб. Київ: Центр учб. літ., 2018. 336 с.

2. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. / Нац. акад. прав. наук України; Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України; Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого. Харків: Право, 2018. Т. 20: Криміналістика, судова експертиза, юридична психологія. 952 с.

3. Кацавець Р. С. Юридична психологія: навч. посіб. 2-ге вид., допов. Київ: Алерта, 2019. 150 с.

4. Коновалова В. О., Шепітько В. Ю. Юридична психологія: посіб. для підгот. до іспиту. Харків: Право, 2019. 192 с.

5. Криміналістика: підручник / [В. М. Шевчук, В. А. Журавель, В. Ю. Шепітько та ін.]; за ред. В. М. Шевчука; Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого. Харків: Право, 2024. 1008 с.

6. Основи загальної та юридичної психології: навч. посібник / Н. Р. Бобечко, І. І. Когутич, В. П. Бойко, І. В. Жолнович; за ред. В. Т. Нора. Київ : Ін Юре, 2014. 280 с.

7. Психологія судового процесу (психолого-правовий аспект) : науково-практичний посібник / М. М. Ясинюк вступ, гл. 1 – 21, гл. 23, Д. М.

Ясинюк гл. 22; за заг. ред. д.ю.н., професора М. М. Ясинюка. Київ.: Алерта, 2017. 206 с.

8. Розов В. І. Основи психології для правоохоронців. Навчальний посібник. К.: КНТ, 2021. 306 с.

9. Тіщенко В. В., Загородній В. Є., Белік Л. С. Тактико-психологічні засади слідчої та оперативно-розшукової діяльності: навчально-методичний посібник. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2019. 160 с.

10. Шепітько В. Ю., Коновалова В. О. Юридична психологія: підручник. 3-тє вид., перероб. і допов. Харків: Право, 2019. 288 с.

11. Шепітько В. Ю., Коновалова В. О. Юридична психологія: підручник; Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого. 4-те вид., перероб. і допов. Харків: Право, 2025. 280 с.

12. Юридична психологія // Навчальний контент (конспект або розширений план лекцій) для денної/заочної форми навчання. Дніпро: Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, 2019. 174 с.

13. Юридична психологія: навчально-методичний посібник / Г. В. Мухіна ; за заг. ред. В. М. Бесчастного. Київ: ВД «Дакор», 2019. 236 с.

14. Юридична психологія: підручник / за заг. редакцією О. М. Бандурки; Харк. нац. ун-т внутр. справ. Харків: Майдан, 2018. 684 с.

15. Юридична психологія: практикум / Г. В. Мухіна. Київ: ВД «Дакор», 2021. 244 с.

Додаткова література

1. Бишевец О. В. Тактико-психологічне забезпечення проведення окремих слідчих (розшукових) дій. За ред. Проф. М.А. Погорецького. К. Алерта., 2015. 140 с.

2. Взаємодія слідчого з іншими органами і підрозділами при розкритті та розслідуванні кримінальних правопорушень: навч. посіб. / С. Є. Абламський та ін. 2-ге вид., доп. і перероб. Харків: Панов А. М., 2019. 207 с.

3. Видра О. Г. Вікова та педагогічна психологія. К.: Центр навчальної літератури, 2019. 112 с.
4. Гетьман Т. О., Кричківська Т. Д. Проблеми вікової психології: хрестоматія. К.: КНТ, 2021. 469 с.
5. Дубровинський Г. Р. Психологічне забезпечення діяльності силових структур України : нач. посіб. / Г. Р. Дубровинський ; М-во освіти і науки України, Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. Київ: ВПЦ 'Київ. ун-т', 2019. 352 с.
URL: https://dndi.mvs.gov.ua/files/pdf/metodychni_rekomendacii2019.pdf?fbclid=IwAR3-gYpwkIBlTHjlqQ9Uypn5ADHi0QlXb4agWJy0t6NsOoCF77RjVMozifi
6. Засєкіна Л. В., Пастрик Т. В. Основи психології та міжособове спілкування (навчальний посібник). К.: ВСВ «Медицина», 2018. 216 с.
7. Ільїна Н. М., Мисник С. О. Загальна психологія: теорія та практикум: навчальний посібник. Суми: Університетська книга, 2017. 352 с.
8. Інноваційні методи та цифрові технології в криміналістиці та судовій експертизі: монографія / [В. Ю. Шепітько, Г. К. Авдєєва, В. М. Шевчук та ін.]; за заг. ред. В. Ю. Шепітька; Нац. акад. прав. наук України, НДІ вивч. проблем злочинності ім. акад. В. В. Сташиса. Харків: Право, 2024. 208 с.
9. Кацавець Р. С. Правова психологія. Навчальний посібник. К.: Алерта, 2021. 120 с.
10. Кацавець Р. С. Психологія особистості. Навчальний посібник. К.: Алерта, 2021. 134 с.
11. Кацавець Р. С. Судова психологія: Навчальний посібник. К.: Алерта, 2016. 117 с.
12. Кримінально-виконавча психологія: підручник / за заг. ред. В. Й. Бочелюка, Т. А. Денисової, О. М. Тогочинського. Херсон: ОЛДІ-ПЛЮС, 2020. 630 с.
13. Кудерміна О. І. Психологія особи як суб'єкта правоохоронної діяльності: монографія. Чернівці: Наші книги, 2012. 415 с.

14. Лазарєв А. П. Слідчі (розшукові) дії у кримінальному провадженні: теорія та механізм реалізація: монографія. Харків: Право, 2019. 210 с.
15. Малкова Т. М. Візуальна психодіагностика. Київ: Державний університет телекомунікацій, 2018. 132 с.
16. Методики психологічної діагностики індивідуально-психологічних особливостей працівників Національної поліції України [Електронний ресурс] : метод. рекомендації / В. О. Криволапчук [та ін.] ; ДНДІ МВС України. Електрон. текстові дані. Київ, 2019. 78 с. URL: https://dndi.mvs.gov.ua/files/pdf/metodychni_rekomendacii2019.pdf?fbclid=IwAR3-gYpwkIBlTHjlqQ9Uypn5ADHi0QlXb4agWJy0t6NsOoCF77RjVMozifi
17. Морозова Т., Шевчук В., Колеснікова І. Актуальні питання сучасної поліграфології : зб. матеріалів ІХ наук.-практ. конф. Всеукр. асоц. поліграфологів, м. Київ, 21–22 листоп. 2025 р. / [редкол.: Т. Морозова, В. Шевчук, І. Колеснікова] ; Всеукр. асоц. поліграфологів. Харків : Право, 2025. 152 с. <https://dspace.nlu.edu.ua/jspui/handle/123456789/20763>
18. Мухіна Г. В. Юридична психологія. Навчально-методичний посібник. К.: ВД «Дакор», 2019. 236 с.
19. Настільна книга слідчого / дізнавача. Процесуальні дії у досудовому розслідуванні. Основні процесуальні документи. / Д.В. Журавльов та ін. Київ: ЦУЛ, 2021. 432 с.
20. Науково-технічне забезпечення слідчої діяльності в умовах змагального кримінального провадження: монографія / В. Ю. Шепітько, В. О. Коновалова, В. М. Шевчук та ін.; за ред. В. Ю. Шепітька; Нац. акад. прав. наук України, НДІ вивч. проблем злочинності ім. акад. В. В. Сташиса. Харків : Право, 2021. 248 с. URL: https://ivpz.kh.ua/wpcontent/uploads/2023/08/96_2021.pdf
21. Плетенець В. М. Теоретичні та праксеологічні засади подолання протидії досудовому розслідуванню : монографія. Одеса : Гельветика, 2020. 424 с.

22. Поліщук С. А. Методичний довідник з психодіагностики : навчально-методичний посібник. Суми: Університетська книга, 2019. 442 с.

23. Правнича наука та законодавство України: європейський вектор розвитку в умовах воєнного стану: монографія / редкол.: В. А. Журавель (співголова), Н. С. Кузнецова (співголова), О. М. Бандурка та ін. ; Нац. акад. прав. наук України. Харків: Право, 2023. 902 с.

24. Проведення психофізіологічного дослідження з використанням поліграфу: нормативно-правове забезпечення застосування поліграфа та психофізіологічних досліджень; організація та проведення психофізіологічного дослідження 18 персоналу МОУ та ЗСУ; психофізіологічні дослідження із застосуванням поліграфа при здійсненні службових розслідувань стосовно військовослужбовців / Під заг. ред. М.М. Клименко. Київ. ВД «Професіонал», 2023. 476 с. URL: <https://jurkniga.ua/contents/provedennya-psikhofiziologichnogodoslidzhennya-z-vikoristannyam-poligrafu.pdf>

25. Сучасний досвід використання поліграфа у сфері національної безпеки і оборони України в умовах воєнних загроз : зб. матеріалів панел. дискусії : IX Харків. міжнар. юрид. форум, м. Харків, 26 верес. 2025 р. / [редкол.: А. Гетьман, В. Журавель, В. Шевчук та ін.] ; Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого, Каф. криміналістики ; Нац. акад. прав. наук України ; Всеукр. асоц. поліграфологів [та ін.]. Харків : Право, 2025. 170 с. <https://dspace.nlu.edu.ua/jspui/handle/123456789/20575>

26. Черновський О. К. Теоретичні засади та прикладні аспекти сучасної судової психології: монографія / наук. ред. В. Я. Мар-чак. Чернівці: Технодрук, 2014. 351 с.

27. Developments of criminalistics theory and future of forensic expertology: liber amicorum profesoriui Egidijui Vidmantui Kurapkai. Collective monografy / Malewski H., Matuliene S., Shepitko V., Shepitko M., Shevchuk V. and others. Vilnius, Lithuanian association of criminalists, Mykolas Romeris University, 2022. 608 p. URL:

[https://repository.mruni.eu/bitstream/handle/007/18633/Kriminalistik a 2022-2-154-170.pdf?sequence=1&isAllowed=y](https://repository.mruni.eu/bitstream/handle/007/18633/Kriminalistik_a_2022-2-154-170.pdf?sequence=1&isAllowed=y)

28. Transformation of the legal system and human rights protection under the influence of martial law: collective monograph. Ed. by V.M. Stratonov. Riga, Latvia: «Baltija Publishing», 2024. 462 p. URL: <http://baltijapublishing.lv/omp/index.php/bp/catalog/book/495>

29. Shevchuk, V., Zhuravel, V., Yevdokimenko, S., Yevdokimenko, S., Myshkov, Y. Forensic Examination and Criminalistics in Investigating War Crimes: European and Ukrainian Experiences. *Jurnal Media Hukum*, 2025, 32(1), 59-77. DOI: <https://doi.org/10.18196/jmh.v32i1.25056>

30. Shevchuk, V., Morozova T., Chorny, H., Nehrebetskyi V., and Slobodeniuk, I. Artificial Intelligence in Criminal Proceedings: Criminalistics, Criminal Procedure and Psychology Issues. *International Annals of Criminology*, 2025. Pp. 1-19. DOI: <https://doi.org/10.1017/cri.2025.10090>

Інтернет-ресурси

Сайт Ради Європи. URL: <https://www.coe.int/uk/web/kyiv>

Проект ЄС «Підтримка реформ у сфері юстиції». URL: <https://hcj.gov.ua/page/projekt-yes-pidtrymka-reform-u-sferiyustyciyi-v-ukrayini-pravo-justice-iii>

Офіційний веб-портал Верховної Ради України. URL: <http://rada.gov.ua/>

Офіційний веб-портал Президента України. URL: <http://www.president.gov.ua>

Офіційний веб-портал Кабінету Міністрів України. URL: <http://www.kmu.gov.ua>

Офіційний веб-портал Верховного Суду. URL: [https://supreme.court.gov.ua/supreme/gromadyanam/perelik_sprav /](https://supreme.court.gov.ua/supreme/gromadyanam/perelik_sprav/)

Офіційний веб-портал Конституційного Суду України. URL: <https://ccu.gov.ua/>

Офіційний веб-портал Міністерства внутрішніх справ України. URL: <https://mvs.gov.ua/uk/>

Офіційний веб-портал Міністерства юстиції України. URL: <https://minjust.gov.ua/>

Офіційний веб-портал Офісу Генерального прокурора. URL: <https://www.gp.gov.ua/>

Офіційний веб-портал Національної поліції України. URL: <https://www.npu.gov.ua/>

Офіційний веб-портал Державного бюро розслідувань. URL: <https://dbr.gov.ua/>

Офіційний веб-портал Служби безпеки України. URL: <https://ssu.gov.ua/>

Офіційний веб-портал Національного антикорупційного бюро України. URL: <https://nabu.gov.ua/>

Офіційний веб-портал Державної податкової служби. URL: <https://tax.gov.ua/>

Офіційний веб-портал Бюро економічної безпеки України. URL: <https://esbu.gov.ua>

Вища рада правосуддя. URL: <https://hcj.gov.ua/>

Реєстр атестованих судових експертів. URL: <https://rase.minjust.gov.ua>

Реєстр методик проведення судових експертиз. URL: <https://rmpse.minjust.gov.ua>

Державний науково-дослідний експертнокриміналістичний центр МВС України. URL: <https://dndek.mvs.gov.ua/>

Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/>

Національний науковий центр «Інститут судових експертиз ім. Засл. проф. М.С. Бокаріуса». URL: <https://nncise.org.ua/>

Харківський науково-дослідний експертно-криміналістичний центр МВС України. URL: <https://kharkivndek.mvs.gov.ua/>

Електронний репозитарій ДВНЗ Ужгородського національного університету. URL: <http://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/>

Наукова бібліотека Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого. URL: <http://library.nlu.edu.ua/>

Конгрес криміналістів. URL: <https://crimcongress.com/ua/>

Стандартизований навчально-методичний комплекс (бібліотека НУЮАУ). URL: <http://library.nulau.edu.ua/>

СЕНМК

Стандартизований електронний навчально-методичний комплекс кафедри криміналістики. URL: http://library.nlu.edu.ua/index.php?option=com_k2&view=itemlist&task=category&id=79:kafedra-kriminalistiki&Itemid=151

НЕІК

Навчальний електронний інформаційний комплекс «Юридична психологія». URL: <https://neik.nlu.edu.ua/moodle/course/view.php?id=424>

Додаток 1

Карта предметних компетентностей з навчальної дисципліни

Шифр та назва компетентностей за спеціальністю і/або спеціалізацією	Шифр та назва компетентностей з навчальної дисципліни
ЗК – загальні (універсальні) компетентності	ПК – предметні компетентності з навчальної дисципліни
ЗК 1. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.	ПК-4. Навички використання спеціальних психологічних методів у професійній діяльності на основі сучасних психологічних технологій організації збору, обробки та інтерпретації даних щодо особистості.

ЗК 2. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.	ПК-1. Знання природи юридичної психології та її місця у системі наук, зв'язку із загальною психологією та юридичними науками, історії розвитку та сучасного стану. ПК-2. Знання предмета юридичної психології та основних закономірностей психіки в системі «людина – право». ПК-3. Здатність розуміти систему юридичної психології та її галузі – правову, судову, кримінальну, кримінально-виконавчу (пенітенціарну).
ЗК 3. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.	ПК-14. Уміння розв'язувати складні психологічні завдання під час проведення допиту різних видів.
ЗК 4. Здатність використовувати інформаційні та комунікаційні технології.	ПК-13. Знання психологічних основ проведення слідчих і судових дій.
ЗК 5. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.	ПК-10. Знання загальних етапів формування вольового акту й основних дефектів, що призводять до вад вольової сфери особистості. ПК-17. Знання основних теоретичних концепцій, понять, категорій, принципів і класифікацій кримінальної психології. ПК-18. Знання закономірностей формування антисоціальних настанов у особи та механізмів їх реалізації у протиправній поведінці.
ЗК 6. Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем.	ПК 5. Знання основних психологічних концепцій щодо структури особистості, закономірностей психічного розвитку, загальних факторів формування особистості, механізмів і засобів її соціалізації.
ЗК 7. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.	ПК-19. Знання особливостей інтелектуальної, вольової та емоційної сфери особистості злочинця та основних дефектів формування структури його потреб.
ЗК 8. Здатність приймати обґрунтовані рішення.	ПК-7. Уміння діагностувати типи та акцентуації характеру в сфері правовідносин. ПК-21. Навички застосування методів психологічного впливу на засуджених на різних етапах відбування покарання. ПК-23. Уміння визначати психологічні зміни в особі засудженого під впливом основних засобів виправлення.
ЗК 9. Здатність працювати в команді.	ПК 25. Уміння проявляти ініціативу і приймати обґрунтовані рішення в проблемних ситуаціях, у тому числі в ситуаціях тактичного ризику.

ЗК 10. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.	ПК 20. Знання психологічних особливостей формування кримінальної субкультури та психологічних чинників функціонування формальних і неформальних колективів засуджених. ПК 22. Знання про психічні особливості особи засудженого, що обумовлені суб'єктивними й об'єктивними чинниками формування; розуміння особливостей деяких категорій засуджених.
ЗК 11. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.	ПК 8. Знання феномену психічних процесів і станів, емоцій та їх видів, механізму конфліктних емоційних станів, їх особливостей та закономірностей їх розвитку. ПК 9. Знання основних закономірностей та етапів формування здібностей особистості, а також умов та особливостей розвитку деяких професійних здібностей. ПК 12. Знання особливостей професіограм юридичних професій.
ЗК 12. Здатність ухвалювати рішення та діяти, дотримуючись принципу неприпустимості корупції та будь-яких інших проявів недоброчесності.	ПК 11. Здатність психологічно аналізувати діяльність людини в цілому (поняття, структура, компоненти, види) і розуміти основні характеристики процесуальної діяльності.
ЗК 1.1. Здатність удосконалювати свій професійний рівень та набувати нові знання.	ПК 6. Здатність інтерпретувати типи темпераменту, його індивідуальні ознаки та властивості як одного з елементів структури особистості.
ЗК 1.2. Здатність до пошуку альтернативних рішень у професійній діяльності.	ПК-16. Здатність, беручи участь у судових засіданнях, інших професійних дискусіях та обговореннях, логічно аргументувати свою точку зору.
ЗК 1.3. Здатність бути лідером, стимулювати на досягнення спільної мети, брати на себе відповідальність.	ПК-24. Здатність організовувати міжособистісні контакти як в умовах безконфліктного спілкування, так і за наявності ситуації конфлікту, зокрема, в екстремальних умовах взаємодії з особами в місцях відбування покарань.
ЗК 1.5. Здатність до креативності у предметно-практичній діяльності.	ПК-15. Уміння розв'язувати складні психологічні завдання під час проведення пред'явлення для впізнання, слідчого експерименту, огляду місця події, обшуку, судово-психологічної експертизи.

Шифр та назва компетентностей за спеціальністю і/або спеціалізацією	Шифр та назва компетентностей з навчальної дисципліни
СК – спеціальні компетентності (обрати	

компетентності згідно зі змістом навчальної дисципліни)	
СК 1. Усвідомлення функцій держави у сфері правоохоронної діяльності, способів та механізмів реалізації цих функцій.	ПК-2. Знання предмета юридичної психології та основних закономірностей психіки в системі «людина – право».
СК 2. Здатність здійснювати нагляд (контроль) за додержанням вимог законодавства у сфері правоохоронної діяльності.	ПК-12. Знання особливостей професіограм юридичних професій. ПК-13. Знання психологічних основ проведення слідчих і судових дій.
СК 3. Здатність до критичного мислення та системного аналізу правових явищ.	ПК-1. Знання природи юридичної психології та її місця у системі наук, зв'язку із загальною психологією та юридичними науками, історії розвитку та сучасного стану. ПК-8. Уміння застосовувати психологічні знання у конструктивній, пізнавальній, комунікативній, посвідчувальній та соціальній діяльності слідчого.
СК 4. Здатність самостійно збирати та критично опрацьовувати, аналізувати та узагальнювати правову інформацію з різних джерел.	ПК-4. Навички використання спеціальних психологічних методів у професійній діяльності на основі сучасних психологічних технологій організації збору, обробки та інтерпретації даних щодо особистості.
СК 5. Здатність визначати придатні для юридичного аналізу факти, систематизувати одержані результати, встановлювати причинно-наслідкові зв'язки, формулювати аргументовані висновки та рекомендації.	ПК-25. Уміння проявляти ініціативу і приймати обґрунтовані рішення в проблемних ситуаціях, у тому числі в ситуаціях тактичного ризику.
СК 6. Здатність у межах своєї компетенції забезпечувати законність та правопорядок, безпеку особи та суспільства, протидіяти нелегальній (незаконній) міграції, тероризму та торгівлі людьми, незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів.	ПК-18. Знання закономірностей формування антисоціальних настанов у особи та механізмів їх реалізації у протиправній поведінці.
СК 7. Здатність у межах своєї компетенції ефективно забезпечувати публічну (громадську) безпеку та порядок, у тому числі під час масових правопорушень, запобігати та протидіяти домашньому насильству.	ПК-19. Знання особливостей інтелектуальної, вольової та емоційної сфери особистості злочинця та основних дефектів формування структури його потреб. ПК-20. Знання психологічних особливостей формування кримінальної субкультури та психологічних чинників функціонування формальних і неформальних колективів засуджених. ПК-21. Навички застосування методів психологічного впливу на засуджених на різних етапах відбування покарання.
СК 8. Здатність ефективно застосовувати сучасну техніку та інформаційні технології,	ПК-11. Здатність психологічно аналізувати діяльність людини в цілому (поняття,

використовувати технічні засоби, спеціалізовані інформаційно-пошукові системи, бази та банки даних, а також відповідне програмне забезпечення для захисту прав і свобод людини, власності, суспільних відносин від протиправних посягань.	структура, компоненти, види) і розуміти основні характеристики процесуальної діяльності.
СК 9. Здатність надавати правоохоронні послуги.	ПК-3. Здатність розуміти систему юридичної психології та її галузі – правову, судову, кримінальну, кримінально-виконавчу (пенітенціарну). ПК-17. Знання основних теоретичних концепцій, понять, категорій, принципів і класифікацій кримінальної психології.
СК 10. Здатність до аналізу та оцінки причин, умов та факторів, що впливають на вчинення кримінальних та адміністративних правопорушень.	ПК-6. Здатність інтерпретувати типи темпераменту, його індивідуальні ознаки та властивості як одного з елементів структури особистості. ПК 7. Уміння діагностувати типи та акцентуації характеру в сфері правовідносин.
СК 11. Здатність визначати особу правопорушника, аналізувати кількісні та якісні показники злочинності.	ПК-22. Знання про психічні особливості особи засудженого, що обумовлені суб'єктивними й об'єктивними чинниками формування; розуміння особливостей деяких категорій засуджених.
СК 14. Здатність правомірно застосовувати засоби фізичного впливу, спеціальні засоби та вогнепальну зброю, тактичні прийоми з дотриманням стандартів особистої безпеки, а також надавати невідкладну, зокрема домедичну і медичну, допомогу.	ПК-15. Уміння розв'язувати складні психологічні завдання під час проведення пред'явлення для впізнання, слідчого експерименту, огляду місця події, обшуку, судово-психологічної експертизи.
СК 1.1. Здатність до реалізації міжнародних стандартів прав і свобод людини у правоохоронній діяльності.	ПК 5. Знання основних психологічних концепцій щодо структури особистості, закономірностей психічного розвитку, загальних факторів формування особистості, механізмів і засобів її соціалізації.
СК 1.2. Уміння виявляти проблеми правозастосування та пропонувати шляхи їх вирішення під час здійснення правоохоронної діяльності.	ПК 14. Уміння розв'язувати складні психологічні завдання під час проведення допиту різних видів. ПК 16. Здатність, беручи участь у судових засіданнях, інших професійних дискусіях та обговореннях, логічно аргументувати свою точку зору.
СК 1.4. Здатність використовувати спеціальні знання в різних сферах правоохоронної діяльності.	ПК-9. Знання основних закономірностей та етапів формування здібностей особистості, а також умов та особливостей розвитку деяких професійних здібностей. ПК-10. Знання загальних етапів формування вольового акту й основних дефектів, що призводять до вад вольової сфери особистості.

СК 1.5. Вміння визначати напрями і способи виявлення та протидії організованим та транснаціональній злочинності.	ПК 23. Уміння визначати психологічні зміни в особі засудженого під впливом основних засобів виправлення. ПК 24. Здатність організовувати міжособистісні контакти як в умовах безконфліктного спілкування, так і за наявності ситуації конфлікту, зокрема, в екстремальних умовах взаємодії з особами в місцях відбування покарань.
--	---

Додаток 2

Карта результатів навчання здобувача вищої освіти, сформульованих у термінах компетентностей

Шифр та назва РН за спеціальністю і / або спеціалізацією	Модуль НД	Шифр та назва РН з навчальної дисципліни
РН – результати навчання за спеціальністю /спеціалізацією (обрати результати навчання згідно зі змістом навчальної дисципліни)		Результати навчання з навчальної дисципліни
РН – 1. Розуміти історичний, економічний, технологічний і культурний контексти розвитку правоохоронної діяльності.	№1	РН НД 1.1. Аналізувати природу, предмет юридичної психології, місце у системі наук та історію розвитку.
РН – 2. Вести міжособистісний діалог та превентивну комунікацію з метою виконання завдань професійної діяльності.	№1	РН НД 1.7. Володіти навичками застосування психологічних знань у конструктивній, пізнавальній, комунікативній, посвідчувальній та соціальній діяльності юриста.
РН 3. Розуміти та професійно застосовувати понятійний апарат права та правоохоронної діяльності.	№1	РН НД 1.4. Використовувати спеціальні психологічні методи в професійній діяльності на засадах сучасних психологічних технологій організації збору, обробки та інтерпретації даних щодо особистості.
РН 4. Формулювати і перевіряти гіпотези, виокремлювати юридично значущі факти, виявляти причинно-наслідкові зв'язки в діях і явищах для прийняття оптимального рішення в конкретних ситуаціях.	№1	РН НД 1.5. Діагностувати типи темпераменту, характеру, акцентуації характеру, психічні процеси та стани в сфері правовідносин.

РН 5. Розробляти тексти, документи з питань професійної діяльності, вільно спілкуватися українською та іноземною мовами.	№2	РН НД 2.5. Бути здатним, беручи участь в судових засіданнях, інших професійних дискусіях та обговореннях, логічно аргументувати свою точку зору.
РН 6. Знати і розуміти принципи доброчесності та норми етичної поведінки, дотримуватися їх у професійній діяльності.	№1	РН НД 1.8. Бути здатним організовувати міжособистісні контакти як в умовах безконфліктного спілкування, так і за наявності ситуації конфлікту, зокрема, в екстремальних умовах здійснення процесуальної діяльності.
РН 7. Взаємодіяти із суб'єктами забезпечення публічної (громадської) безпеки і порядку, а також здійснювати комунікацію з фізичними та юридичними особами з метою виконання завдань у сфері правоохоронної діяльності.	№1	РН НД 1.9. Вміти проявляти ініціативу і приймати обґрунтовані рішення в проблемних ситуаціях, в тому числі в ситуаціях тактичного ризику, дефіциту часу.
РН 8. Здійснювати пошук інформації у доступних джерелах, аналізувати і оцінювати її для повного та всебічного встановлення обставин, необхідних для виконання професійних завдань.	№1	РН НД 1.2. Розуміти основні закономірності психіки в системі «людина-право».
РН 10. Виокремлювати юридично значущі факти і формувати обґрунтовані правові висновки.	№2	РН НД 2.10. Визначати психологічні особливості формування кримінальної субкультури та психологічних чинників функціонування формальних та неформальних колективів засуджених.
РН 11. Знати і розуміти сучасні правові доктрини, цінності та принципи функціонування національної правової системи.	№1	РН НД 1.3. Знати основні теоретичні концепції, поняття, категорії, принципи та класифікації в правовій, судовій, кримінальній та кримінально-виконавчій (пенітенціарній) психології.
РН 12. Адаптуватися і ефективно діяти у стандартних професійних ситуаціях, а також у разі ускладнення оперативної обстановки, підвищення фізичного та психологічного навантаження.	№2	РН НД 2.4. Демонструвати вміння розв'язувати складні психологічні завдання під час проведення пред'явлення для впізнання, слідчого експерименту, огляду місця події, обшуку, судово-психологічної експертизи.
РН 13. Знати і розуміти вимоги законодавства,	№2	РН НД 2.15. Проявляти ініціативу і приймати адекватні і відповідальні рішення

здійснювати кваліфікацію адміністративних та кримінальних правопорушень, грамотно оформлювати процесуальні документи, що використовуються під час провадження у справах про адміністративні та кримінальні правопорушення, застосовувати превентивні та примусові поліцейські заходи.		в проблемних ситуаціях, в тому числі в ситуаціях тактичного ризику.
РН 14. Здійснювати пошук та аналіз новітньої інформації у сфері правоохоронної діяльності, мати навички саморозвитку та самоосвіти протягом життя, підвищення професійної майстерності, вивчення та використання передового досвіду у сфері правоохоронної діяльності.	№1	РН НД 1.6. Володіти знаннями особливостей професіограм юридичних професій.
РН 15. Працювати самостійно та в команді при виконанні службових (посадових) обов'язків та під час розв'язання складних спеціалізованих задач у сфері правоохоронної діяльності.	№2	РН НД 2.8. Розуміти закономірності формування антисоціальних настанов у особи та механізмів їх реалізації у протиправній поведінці.
РН 16. Застосовувати превентивні та примусові заходи, спрямовані на усунення загроз життю та здоров'ю фізичних осіб, публічному (громадському) порядку та безпеці, майну, законним інтересам держави, які виникли (або можуть виникнути) внаслідок учинення кримінальних або адміністративних правопорушень.	№2	РН НД 2.11. Бути здатним застосовувати методи психологічного впливу на засуджених на різних етапах відбування покарання.
РН 17. Використовувати методи та засоби забезпечення публічної (громадської) безпеки та порядку, протидії	№1	РН НД 1.10. Знати особливості інтелектуальної, волевої та емоційної сфери особистості злочинця та основні дефекти формування структури його потреб.

злочинності, дотримуватися прав і свобод людини і громадянина, здійснювати заходи щодо попередження та припинення нелегальної (незаконної) міграції та інших загроз національній безпеці держави.		
РН 18. Застосовувати вогнепальну зброю та спеціальні засоби (штатне та бойове озброєння), фізичну силу; інформаційні системи та технології, технології захисту даних, методи обробки, накопичення та аналізу інформації, інформаційно-аналітичні системи, бази даних (в тому числі міжвідомчі та міжнародні), криміналістичні та оперативно-технічні засоби, безпілотну авіацію, іншу спеціальну та військову техніку і спорядження.	№2	РН НД 2.9. Знати особливості інтелектуальної, волювої та емоційної сфер особистості злочинця, роль суперечностей у структурі його особистості та основні дефекти формування структури потреб.
РН 21. Організовувати та здійснювати заходи щодо дотримання режиму секретності та захисту інформації.	№2	РН НД 2.3. Вміти інтерпретувати психологічні особливості проведення різних видів допиту (підозрюваного, потерпілого, свідка, неповнолітньої особи, одночасного та перехресного допиту в суді).
РН 22. Оцінювати оперативну (бойову) обстановку, рівень потенційних загроз та викликів, прогнозувати їх розвиток, застосовувати тактичні методи превентивного та силового втручання для запобігання та припинення правопорушень, усунення загроз внутрішньому безпековому середовищу, державному суверенітету та територіальній цілісності держави, у тому числі у взаємодії з іншими уповноваженими на це органами та громадою.	№2	РН НД 2.7. Вміти охарактеризувати основні теоретичні концепції, поняття, категорії, принципи й класифікації кримінальної психології.
РН 1.1. Виконувати оперативні завдання	№2	РН НД 2.1. Знати психологічні основи проведення слідчих і судових дій.

